

eller indirekte, som berøver folkeslag under fremmed herredømme deres ret til selvbestemmelse og frihed og uafhængighed, en krænkelse af pagten, hvorfor brug af magt for at berøve folkeslag deres nationale identitet er en krænkelse af deres umistelige rettigheder og af princippet om ikke-indblanding, jfr. resolution 2131 (XX). Videre appellerer *Generalforsamlingen indtrængende til stater* om at renoncere og afstå fra at handle i strid med de nævnte principper, at anvende alle forholdsregler for at lette kolonibefolkninger deres udøvelse af selvbestemmelsesretten, for at mindske international spænding og fremme venskabelige forbindelser og samarbejde mellem stater, samt *minder alle medlemmer* om deres pligt til at give deres fulde støtte til FN's bestræbelser for at søge pagten respekteret og til at bistå organisationen i udøvelsen af dens ansvar for opretholdelse af fred og sikkerhed.

I resolutionens *afsnit B* henvises til stedfindende undersøgelser af syv folkeretlige principper, herunder de to her behandlede, og generalsekretæren anmodes om at lade nærværende resolution og referaterne af debatten indgå i det materiale, som vil blive taget i betragtning i den videre undersøgelse af de syv folkeretlige principper.

Forslaget blev på samtlige forslagsstille-

res vegne fremlagt af Østrigs ambassadør, som bl. a. udtalte, at de tre sponsorgrupper havde været enige om, at han udtrykkeligt skulle erklære, at formålet med resolutionens afsnit B var, at resolutionen og mødereferaterne skulle henvises til de organer under Generalforsamlingen, der behandler juridiske principper, med henblik på anvendelse i dette arbejde.

Den 30. november blev resolutionen (res. 2160) vedtaget med 98 stemmer for, 2 imod (Storbritannien og Portugal), medens 8 afstod (Italien, Belgien, Nederlandene, Luxembourg, Australien, New Zealand, Sydafrika, Formosa-Kina).

Italien havde ikke kunnet stemme for resolutionen, fordi afsnit B ikke fandtes tilstrækkeligt klart at sondre mellem resolutionen som politisk manifest og dens juridiske bestanddele, der skulle henvises til yderligere analyse. *Storbritannien* stemte imod, fordi resolutionen betegnede et forhastet kompromis, der skulle tilsløre de eksisterende alvorlige uoverensstemmelser mellem forskellige grupper lande. *Malta* erklærede før afstemningen, at resolutionen lige så lidt som ikke-indblandingsdeklarationen sidste år ville øge FN's anseelse; derfor ville Malta på samme måde som forrige år vedrørende ikke-indblandingsdeklarationen undlade at deltage i afstemningen.

VI. 1. udvalg: Politiske og sikkerhedsspørgsmål.

1. udvalg valgte Ismail Fahmy (Den forenede arabiske Republik) til næstformand og G. G. Tchernouchchenko (Hvide Rusland) til rapportør.

Plenarforsamlingen overviste følgende dagsordenspunkter til udvalget:

1. Ikke-spredning af kernevåben: beretning fra 18-magts nedrustningsudvalget. (Punkt 26).
2. Spørgsmål om almindelig og fuldstændig nedrustning: beretning fra 18-magts nedrustningsudvalget. (Punkt 27).
3. Den påtrængende nødvendighed af standsning af nucleare og thermo-nu-

cleare forsøg: beretning fra 18-magts nedrustningsudvalget. (Punkt 28).

4. Spørgsmål om indkaldelse af en konference med henblik på undertegnelse af en konvention om forbud mod anvendelse af nucleare og thermo-nucleare våben: beretning fra 18-magts nedrustningsudvalget. (Punkt 29).

5. Internationalt samarbejde om fredelig udnyttelse af verdensrummet: beretning fra udvalget til fredelig udnyttelse af verdensrummet. (Punkt 30).

6. Korea-spørgsmålet: beretning fra De Forenede Nationers kommission for Ko-